

MENIGHETSBLAD FOR KOLBU

Nr. 3 * september 2025 * 16. årg. * *Fred være med dere! Luk. 24,36a*

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!**Telefonen er betjent tirsdag - fredag**
kl 10.00 – 14.00**Sokneprest:**
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no**Diakon:**
Janne Alvilde Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no**Kantor:**
Torbjørn Dyrud
Mobil: 92 28 24 94
E-post: td563@kirken.no**Leder Trosopplæringen**
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no**Kirketjener:**
Anne-Lise Steinsland
Mobil: 97 49 75 12
E-post: ag633@kirken.no**Kirkeverge i Østre Toten:**
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no**Leder Kolbu menighetsråd:**
Anne Kari HovdeMenighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsrådRedaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding
Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A.
Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
VIPPS 100651 Kolbu menighet
Trykk: Land TrykkeriNeste nummer av menighetsbladet
kommer ut i desember 2025

Frist for innlevering av stoff: 15. november

Forsidebilde: Lotte Farstad Tokerud var en
av 5 barn som ble døpt i Lønsjøen 29. juni.
Foto: Marte Farstad.

Kjære leser!

Bladet du har i hånda har mye å fortelle, så håper du kan kose deg
med det i høstkveldene nå utover! Så ses vi plutselig!

Hilsen Anne-Hilde

Bærer du på en byrde?

Vi bærer alle på en byrde. De kan være
tunge, vanskelige, belastende, og de kan
være både fysisk og mentalt utmatten-
de. Økonomiske byrder, sosiale byrder,
emosjonelle byrder – det er mange for-
skjellige varianter.

Eva Hveding Bergum

Noen ganger kan det være godt å få lette
sine byrder. Du kan kontakte en fagper-
son eller en fra kirka, eller ringe kirkens
sos. Men det finns også en helt fysisk, konkret måte.Visste du at på kirkegården vår finnes det en plass der man sym-
bolsk kan lette sine byrder? På siden av kirken ligger det en liten
høyde, der det er bygget et klokketårn. Inni og under klokken er det
en steinrøys, og der kan man helt konkret legge fra seg en stein.Ved markering av 2000 års skiftet ble alle oppfordret til å ta med
en stein som symbol på at vi legger fra oss noe som tynger. Det er
kommet en del steiner, men det er plass til mange flere.

Hilsen Eva Hveding Bergum

Ny pilegrimstavle!

Ved Einar Solbergs begravelse ble
det gitt en pengegave til Kolbu kir-
ke. Menighetsrådet har tenkt en god
stund på hva gaven kan brukes til.
Valget falt på fornyelse av pilegrim-
stavla til venstre for porten inn til
kirka. Dette har vært etterlenget,
og vil bli et fint minne etter Einar.
Han har vist stort engasjement og
vært en viktig del av Kolbu menig-
het i mange år.Helga Feste Hunter har stått for ut-
forming og produksjon, og menig-
hetsrådet for teksten. Er den ikke
blitt fin?

Foto: Anne-Lise Steinsland

Minner om livet i og omkring kyrkja

Mine seks første skoleår på Lesja, fra 1949, var sterkt preget av familien Hokstad. Ågot var lærerinna mi de to første årene, og Kåre var læreren de fire neste. Så flyttet familien til Bøn i Eidsvoll. Ågot og Kåre fikk fem barn, og alle disse ble lærere! Skolekretsen var liten, og «mellomste klasse» besto av tredje, fjerde og femte skoleår, og på fritida lekte minst tre årganger mye og godt sammen.

Erling Hokstad er to år eldre enn meg. Han hadde gode og allsidige fysiske ferdigheter, og valgte etter hvert fotball som sitt spesialfelt, som spiller og trener for bl.a. Eidvoll Turn, Stabæk og Lyn, og ikke minst som trener for kvinnelandslaget (1983-1989). Gull i EM i 1987 var selvsagt et høydepunkt, fortalte han meg for tre år siden, men mest spesielt var EM i Vest-Tyskland i juni/juli 1989. Da ble det sølvmedalje, men følelsen av at noe var i ferd med å skje var intenst merkbar, - president Reagan hadde nylig, i en tale ved Brandenburger Tor, gitt Gorbatsjov klar beskjed om å rive muren: «Tear down this wall!»

Jeg har et omfangsrikt hefte med sanger og prologer ført i pennen av mor Ågot. Erling har arvet sin mors skriftlige ferdigheter, og jeg har ei 360 siders bok med dikt fra hans hånd, alltid på nynorsk, og aldri langt fra rettskrivinga fra 1929, slik vi begynte å lære på slutten av 1940-tallet.

Her følger en del av Erlings fortelling - i prosa - om hva vi smågutter, omkring 1950, kunne finne på, helt uten inspirasjon fra tv, nettbrett og mobiltelefon:

Då vi laga vår eiga messe

Eg vart tidleg kjent med kyrkja. Han far var klokkar i hovudsoknet alle åra vi budde i bygda (1945-1955). Ofte var eg med han på kyrkjeveg [...] Det var gjevt og morosamt å vera med og henga opp salmenummer på tavlene, og det hende òg at eg fekk hjelpa til med vatn og handklede når små born skulle berast fram for døypefonten.

Den tida eg var liten gut og seinare framvekstring, var det slik på Lesja at kyrkjedøra stod open, eller lykjelen låg under ei kvelvd steinhelle utanfor våpenhuset. [...]

Vi som budde i grenda og bygda kunne på den måten gå inn og ut av kyrkja mest som vi ville. Slik var det ikkje å undra seg over at mange av oss var like godt kjende oppe i tårnet som i sjølv kyrkjehuset.

Sokneprest Lund flytte frå Lesja nokså stutt tid etter at familien vår kom til bygda. [...] Då kom Aksel Amlie og var prest til etter vi flytte. Han Amlie hadde eg stor vørnad for. Han kunne symja både bryst og crawl, og når han ikkje var på preikestolen eller bedarkrakken, lærte han oss borna å kryssa Lågen ved hjelp av eigen symjedugleik. Soknepresten hadde eigen motorsykkel

når han skulle på messe på Lesjaskog. Han hadde ein stor Norton med store sykkelvesker. I dei hadde han presteutsyret sitt. Når eg såg han køyrde over Herraflata, nedanfor Klukstadgardane, sprang eg opp til Riksvegen og let opp grinda for han. Så vreid han sykkelen vestover, helsa med kørehansken og gav gas.

Sjåheimskarane (kyrkjetenarane) var støtt på kyrkjegarden eller i kyrkja, og han Enok Nørstebø (organisten) lærde eg å kjenna svært tidleg. Med slik påvirkning var det ikkje rart at eg og venene mine fekk hug til å laga vår eiga messe.

Ein dag sette vi i gang, og det var lett å finna folk til dei ymse rollene. Han Jens Amlie vart sjølvstendig prest, eg klokkar og Nestandegutane (sønene til forpaktaren på prestegarden) kyrkjetenarar. Dei kjende best han Johannes Sjåheim og sønene hans. Vanskelegast var det å finna organist, eit kyrkjeorgel er ikkje til å spøka med. No fall det seg til all lukke slik at ho Eldrid Hagestande hadde arva eit flygel, og der hadde sonen henar, han Audun, fått noko tame i tangentspel. Han kunne ingen salmar, og spela difor nokre brotstykke av «Måke fortell», ein trist song med Erling Stordahl og Gunnar Engedahl. Bror min, han Asbjørn, var belgtrøar. Medan vi heldt på, kom han Iver Sjåheim inn i kyrkja. Han sa at vi ikkje måtte ringa med klokkene, og leggja lykjelen under steinhella. Så gjekk han ut att.

Innledende tekst og foto av
altertavla i Lesja kyrkje: Jens Amlie
«Då vi laga vår eiga messe»: Erling Hokstad

Min Salme

Ingen er så trygg i fare

T 1856 Lina Sandell

O Til norsk 1883

M Lofsånger och Andeliga Wisor, 4. heftet 1873

*1 Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei høyt over støvet.*

*2 Herren selv vil sine berge.
Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer.*

*3 Ingen nød og ingen lykke
skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner,
sine barns bekymring kjenner.*

*4 Våre hodehår han teller,
hver en tåre som vi feller.
Han oss føder og oss kleder,
midt i sorgen han oss gleder.*

*5 Gled deg da, du lille skare!
Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle
fiender til jorden falle.*

*6 Hva han tar, og hva han giver,
samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene:
Barnets sanne vel alene.*

Foto: Eva Hveding Bergum

Jeg hadde en lærerinne på Smeby skole som het Gudrun Lund. Hun var fra øya Leka utenfor Trondheim. Hun reiste opp igjen for å ta seg ta foreldrene sine, og skulle kommet tilbake da jeg begynte i 1. klasse, men det gjorde hun ikke. Men i 2. og 3. klasse hadde jeg henne. Vi sang mye, og det er sanger som sitt att den dag i dag. Sangen «Ingen er så trygg i fare» skrev

hun i minneboka mi. Hun skreiv så pen løkkeskrift. Vi sang den ofte.

Hilsen Kai Vidar Sveum

PS: Kari Bjerke Gjærde er blitt utfordret til å skrive om sin salme i neste menighetsblad.

Tanker om kirka etter 1 ½ år som kantor i Østre Toten

Det er ikke sant at folk ikke går i kirka. De går ikke ofte, og gudstjenestesøkningen er slunken, men årlig er det altså hundretusenvise av mennesker i dette landet som deltar i begravelser. I kirka.

Vi står for, og jobber med, noe dypt, stort og viktig. Uten det vi gjør i kirkene, ville samfunnet vært radikalt annerledes. Vi står i en helt særegen posisjon, en 2000 år lang tradisjon for arbeidet vi utfører. Vi skal ikke stå med lua i hånda, vi skal være stolte over at vi gjør noe som er viktig.

Som samfunn hadde vi vært helt hjelpeløse hvis noen andre skulle tatt over ansvaret for å begrave folk. Ta bare en sånn ting som minnetalen. Hva det faktisk betyr at prestene gjør dette ukentlig, år etter år. Lærer seg hva de skal spørre etter, hva de skal og ikke skal si for at de sørgende kan åpne seg og fortelle om den som er død. Og slik blir det en verdig oppsummering av livet, framført av noen som kan gjøre det helt naturlig, trygt, tilstedeværende.

De siste åra har jeg blitt mer frimodig på å spørre folk om de har opplevelser de synes er rare, uforklarlige. Og ofte kommer det fram hva de tenker om åndelighet, hva de tror på. Min generelle erfaring er at de aller fleste er åpne for at det «finnes noe mer», og det dukker nesten alltid opp fortellinger fra eget liv, eller fra noen de kjenner, om opplevelser de har hatt som indikerer at det finnes mer mellom himmel og jord enn det vi kan se og ta på. Og så skjer det også iblant at folk har behov for å understreke at de ikke er religiøse, at de ikke går i kirka.

Jeg kan godt forstå hvorfor mange har det slik, det er en del greier en rett og slett må lære seg for å kunne kjenne seg hjemme i gudstjenesten. Liturgi, salmer, stå og sitt, rekkefølge. Jeg ønsker meg like fullt at kirka på Toten kan bli et sted der flere fant det naturlig å gå. I mitt verdensbilde, er det virkelig ingen konflikt overhodet mellom folks forunderlige erfaringer, og evangeliet. Vi vet så lite. Hvis vi virkelig tror på det som er skrevet om Jesus, så er det for meg helt logisk at noen ser skikkelser eller lys eller hører stemmer eller opplever nærvær av noen som er død. Har en først akseptert at det «finnes noe mer», så ligger alt åpent, etter mitt syn.

Iblant treffer lyset meg og jeg blir berørt av noe jeg tror er Guds nærvær. Noe åpner seg, ofte på orgelkrakken. Plutselig blir det riktig å spille Gammel jegermarsj langsomt når en korpsmusikant som har spilt kornett fra han var fjorten til han var åtti, skal bæres ut i den hvite

kista si. Og jeg har en sterkere og sterkere fornemmelse av at det som skjer i slike øyeblikk, når kunsten virkelig berører oss, er at det blir ei lita rift i veven som skiller vår virkelighet og den bakenforliggende virkeligheten. At det vi opplever i slike øyeblikk, er den guddommelige kjærligheten som pipler gjennom og inn i oss.

Jeg har lyst til at kirkene våre, og vi som jobber i dem, ansatte som frivillige, skal være åpne, både for folks åndelige erfaringer, men også rent fysisk åpne. Drømmesituasjonen for meg, hadde vært at kirkene var ulåst. Alltid. Jeg forstår at det kanskje ikke er helt mulig, men det jeg tror er mulig, er å skape et inntrykk i bygda av at kirkene er åpne og tilgjengelige til langt flere tider enn søndag formiddag. Tenk om vi kunne la de som søker etter mening, men ikke føler seg hjemme i liturgi og salmer, få komme inn og sitte i stillhet, tenne et lys, uten å bli avkrevd noen ting? Bare få være der, betingelsesløst. Dét tror jeg er en av de farbare veiene inn i det kirka står for: Den guddommelige, altomfattende, vilkårløse kjærligheten som er ment for alle mennesker.

Torbjørn Dyrud på fellesmøte for menighetsrådene

Torbjørn Dyrud -
Foto Arild Kristiansen

Flotte og minnerike opplevelser i samband med gudstjeneste og dåp på Lønsjøen 29. juni 2025

Det var med store forventninger og spenning (og bitte lite angst) familien vår med 6 voksne og 8 barn (3 til 14 år), reiste i minibuss fra Horten til Totenåsen søndagen den 29. juni 2025 for å delta i friluftsgudstjenesten med dåp på Lønsjøen. Det var de 2 minste på 3 og 5 år som endelig skulle døpes etter pandemi og andre forviklinger.

Hortensfamilien samlet til dåp på Lønsjøen

Etter å ha svingt av 4`ern etter «Blå Kors», nærmet vi oss mine kjente hjemlige trakter med BP stasjonen til «Bjønnerud'n» og gamle Samvirkelaget på Lund. Forventningene og spenningen steg ytterligere noen hakk når vi tok av hovedveien ved «Homlasaga» og begynte på «åsvægen». Når vi nærmet oss bommen forberedte jeg meg på en kort stopp for betaling, men til min overraskelse sto bommen åpen og vi fortsatte uten billett. Mange sauer og lamm i veien og onga forlangte stopp for å hilse på alle «storebæene og lillebæene», men jeg forklarte iherdig at da kom vi til å komme for seint. Men stopp ble det da en stor sau med 2 lamm sto midt i veien, stampet med ene frambeinet og nektet å flytte på seg, men ingen av onga våget å gå ut for å «sjase» den ut veien, den så litt for sint ut. Denne her er nok bomvakt og forlanger å se billetten sa jeg. Der ser du morfar, kom det fra 5 åringen, du skulle ha betalt ved bommen så hadde du fått billett. Til tross for en lite velvillig «bomvakt» og andre sauer og lam i veien kom vi tidsnok. Med campingstoler og onger på slep, ble vi møtt av festkledd folk i bunader, i dress og finkjoler mens andre stilte i friluftsantrekk. Dette ble en stor overraskelse for oss alle med sola skinnende og en glitrende Lønsjøen i bakgrunnen også «litt» vind da, men vi fikk samlet oss på første rad i campingstoler og med flott utsikt til sjøen og alteret.

Gudstjenesten og dåpsseremonien overgikk alle våre forventninger, en sånn «menneskelig», fin og naturlig prest dere har som satte barna i fokus denne dagen, dere er jammen heldige. Akkompagnert av blåseensemblet ble salmene levende i vinden. I prestens tale ble navnene på dåpsbarna satt i fokus og ble omtalt flere ganger og relatert til tekstene. Hele seremonien føltes så personlig for hver og en, noe vi tidligere ikke hadde opplevd i de «vanlige» dåpsseremoniene i kirken som vi har deltatt i. Selve dåpsseremonien ble også spesiell da våre to fikk si navnene sine selv og attpåtil i prestens mikrofon med høyttaler. Etter at minstemann på 3 år hadde fått vann i håret avsluttet han med «amen», for det hadde presten sagt. Til og med 14 åringen som kun tenker og spiller fotball 24 timer i døgnet også litt skjerm da (ganske mye), klarte å sitte stille å

høre på presten og etterpå kommenterte han at det var interessant det hun fortalte om. Han til og med lurte på om han skulle forberede seg litt til neste års konfirmandundervisning om de fikk en sånn prest som henne da. Selv om det ikke ble snitter og marsipankake etterpå, oppveide hele denne opplevelsen noe som vi kommer til å huske godt og som vi fortsatt kommenterer og viser bilder til familie og venner i ulike sammenhenger, noe som de dessverre ikke fikk være med å oppleve selv.

Men turen sluttet ikke her. På hjemoverveien måtte jeg kjøre sakte og flere stopp ble det på «åsvægen» for å ta alle «lillebæene» og «storebæene» i nærmere øyesyn og når de deretter oppdaget at «bomvakta», dvs. den store sauene som ikke ville flytte på seg når vi kjørte utover, nå hadde stengt bommen for oss, kom det raskt fra den nydøpte 5 åringen, morfar, nå må du iallfall betale ellers kommer vi oss ikke hjem. En liten rundtur i Kolbu var alle enige om at vi skulle ta. De andre voksne i minibussen ble virkelig overrasket over utsikten og alle markblomstene i alle farger langs veikanten. Vi som har vokst opp på landet tenker nesten

aldri over dette, det blir litt for vanlig uten at vi ser det. Men nå så også jeg noe vi ikke er vant til i Vestfold, sammen med den flotte utsikten over Kolbu og Lena ble det en overraskelse også for meg, men de andre måtte gjøre meg oppmerksom på det da. «Kolbukjørkja» var som vanlig for meg, slik den alltid har sett ut, men når vi tok en stopp ble jeg igjen gjort oppmerksom på av de andre, hvor flott og velstelt alt var. Ja, nå så jeg den i et helt annet lys og perspektiv enn tidligere. Når jeg mimret tilbake om sykkelturene til konfirmasjonsmøtene i kirka og opplyste samtidig at jeg fortsatt var «Kolbuinger» for her var jeg døpt og konfirmert, kom det spontant fra 5 åringen, du morfar, er Emil og jeg «Kolbuinger» nå som vi er døpt? Ja «litt» svarte jeg, «bare litt?» spurte Elena, tydelig skuffet. Ja «litt mye da» svarte jeg, «ok» svarte Elena kort, da var det greit.

Hilsen fra Stein Erichsrud og de to nydøpte, Elena Victoria og Emil Aleksander, som nå er «litt mye» Kolbuinger.

Dåp på Lønsjøen

29. juni ble 5 barn ble døpt på Lønsjøen: Lotte Farstad Tokerud, Josefine Gjestvang Holmstad, Erling Taasen og Elena Victoria og Emil Aleksander Paulsen- Erichs-rud.

10 musikere dirigert av Pål Owe Tandsæther sto for flott musikk, og bunadsfaktoren i skogen var stor!

4 av 5 dåpsbarn på Lønsjøen: Josefine, Elena, Emil og Erling - foto Anne-Lise Steinsland

Elena og Emil blir døpt -
Foto Jon Olav Skaug

Lotte Farstad Tokerud!
Foto Marte Farstad

Erling Taasen blir døpt -
Foto Jon Olav Skaug

Skolestart-gudstjeneste

Skolestart-gudstjeneste - sekkene pakkes - foto Anne Kari Hovde

12 barn fikk bok og arbeidshefte - foto Anne Kari Hovde

Kirkestua stråler!

I løpet av sommeren er Kirkestua i Kolbu blitt skrappt og malt, og ødelagte bord er blitt skiftet. TUSEN TAKK til dugnadsgjengen som virkelig har stått på – høyt og lavt!! Jeg mangler ord...

Trenger du et lokale? Leieavtale ordnes ved å ringe eller skrive til Kirken i Østre Toten: kirken.ostretoten@kirken.no, Tlf 61147010, - eller kom innom kontoret og snakk med oss når du ser vi er der!

Erling Mathisen skrapper maling - foto AHWHelland

Ingolf Reinsvoldsveen kom fra Gjøvik for å bidra - foto AHWHelland

Berit Dahl i liften - foto Janne Arntzen

”Detti er moro!” sa Berit Dahl - foto Janne Arntzen

Malingrester støvsuges opp - foto Janne Arntzen

Ny singel langs muren - foto Janne Arntzen

Velkommen inn! - foto Janne Arntzen

Klart for utleie - foto Janne Arntzen

Konfirmantleir på Viken

Pilegrimsvandring med nattverdstud ved Mjøsa - foto Janne Arntzen

Globalmarked - foto Janne Arntzen

Bibeltime med Tore Thomassen - foto Janne Arntzen

DET SKJER I KOLBU

Kveldsbønn i Kolbu kirke –

1. torsdag i måneden

Du er velkommen til en pust i kirkebenken første torsdagen i hver måned, kl 17.30-18. Musikk, sang, veksellesning, stillhet, lyttening og ettertanke. Det er godt å være sammen – velkommen til kirka! Hilsen Anne-Hilde, Janne og Torbjørn

Vaffellunsj i Kirkestua –

2. torsdag i måneden

Det er stadig noen nye som finner veien inn - foto Janne Arntzen

Datoer for høsten 2025: 11. september, 9. oktober, 13. november og 11. desember. Vi møtes i kirkestua kl. 11.30 – 13.00. Det er servering av vaffel og kaffe/te. Vi gleder oss til å se deg! Kom som du er! Hilsen diakoniutvalget og staben.

Babysang 0-1 år – på BYGDESTUA på Hoff - hver onsdag kl 11-13

Oppstart 10. september. Høstferie i uke 41. Siste gang før jul er 19. november. Janne serverer lunsj. Velkommen til sang og prat! 300kr pr. semester. Vipps# 138034. Merk med barnets navn.

Eldres dag/ generasjonsfest torsdag 25. september kl. 17.00

Vi starter med en liten gudstjeneste i kirken, så møtes vi til fest, utlodning, underholdning og servering i kirkestua. Velkommen! Hilsen diakoniutvalget og konfirmantene

4 års bok

Velkommen til 4 års samling i Kolbu kirke onsdag 15. oktober kl. 17.15 – 18.30. Vi leser, tegner, synger og koser oss inne i kirken, og øver litt på det vi skal gjøre under høsttakkefest gudstjenesten søndag 19. oktober. Hilsen Anne-Lise Steinsland

4 årsbok - Foto Britt Inga Thirud-Gjerde

GULLKONFIRMANTER

Søndag 21. september er alle som ble konfirmert i Kolbu kirke for 50 år siden invitert til gudstjeneste i Kolbu kirke kl 11, med påfølgende samling i Kirkestua. Invitasjon ble sendt i posten før sommeren, men minn hverandre gjerne om arrangementet! Påmelding til kirken.ostretoten@kirken.no

Arvid Degvold
John Christian Edland
Ulf Eng
Nils Sverre Englien
Roy Ensrud
John Gudbrand Hagen
Johannes Hagen
Stein Tore Hagen
Jan Dagfinn Hovde
Rolf Jarle Korslien
Nils Raymond Laeskogen †
Erling Lundstadsveen
Steinar Lundvoll
Roy Steinar Lysgård
Jan Geir Molstad †
Bjørn Atle Myhren
Per Jarle Møllerhagen
Kristian Skauger
Roy Steinar Skjølås
Kai Arne Smedsrud
Kai Jørand Snipstad

Kåre Sommerstad
Tom Arne Sommerstad
Lage Ødemark
Kjell Olav Bjerke
Berit Anita Bjerkengen
Mamelund
Astrid Helene Galstad
Mai Brit Hansen
Mari Paula Hoel Dysthe
Bjørn Irene Holthe †
Marit Johanne Hørthe
Marit Lundborg Jacobsen
Brita Beathe Olafsen
Solfrid Riiber-Skimten
Birgit Skjølås Engevd
Marie Kristin Solberg
Glemmestad
Torill Solberg Ottosen
Marit Sunde †
Jorunn Sønsteby Moe †
Hilde Ødegaard

Slik så konfirmantene ut i 1975! Bildet er fra Per Møllerhagen.

Bergseng søndagsskole

Vi møtes på Tabor bedehus (ved Syljulien gartneri). På høstfesten har vi barneandakt, lek, sang, bevertning og loddsalg. På vanlige søndagsskolesamlinger er det sang, vi lærer om en bibeltekst, aktivitet og kveldsmat. Her er det god plass til både barn og voksne.

Oppstart og **HØSTFEST** på søndagsskolen er **14. sept. kl. 11.00. Dato videre er:** 28.sept, 12. og 26.okt, 16. nov. **KL.17.00. 7. desember kl. 11.00** er det adventsfest, og **27. desember kl. 17.00** er det juletefest!

Hilsen Marit Lundborg Jacobsen og Anne Kari Hovde.

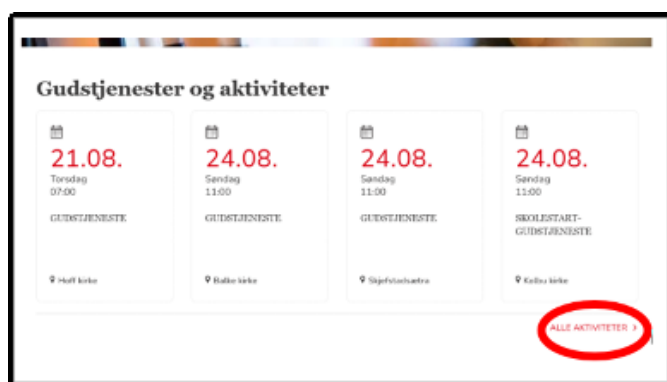
Hvordan finne ut hva som skjer i Kirken i Østre Toten?

Det skjer mye i Kirken i Østre Toten, selv om det ikke lenger står i avisa. Flere har etterspurt hvor de kan finne informasjon. I tillegg til MENIGHETSBLADENE, er det flere informasjonskanaler å velge mellom – så fortvil ikke. Her kommer en oversikt.

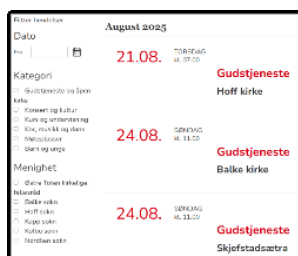
Hjemmesiden vår:

<https://www.kirken.no/ostretoten>

På forsiden kommer de fire første arrangementene i hele kommunen opp. (Se bilde til venstre). Ønsker du å se flere arrangementer kan du klikke på «alle aktiviteter» som er ringet rundt nederst i høyre på bildet.

Her får du muligheten til å filtrere ved å velge både kategori og hvilke områder du vil se arrangementene som kommer. (se bildet til høyre) Du kan også klikke deg inn på de ulike arrangementene for å se flere detaljer rundt arrangementet.

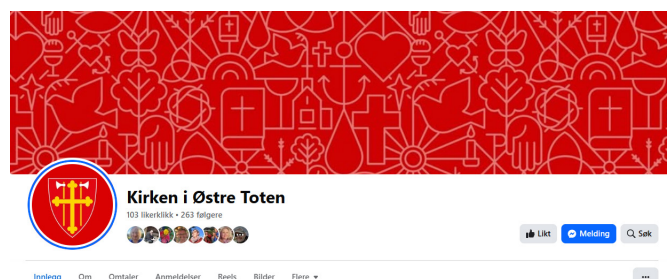
Radio Toten

Lytter du til radioen, er Radio Toten kanalen for deg som vil vite hva som skjer i Kirken i Østre Toten. Her blir arrangementer i blant annet Kolbu menighet lest opp i spalten oppslagstavla hverdager kl 06:50, 07:50, 08:50, 09:50, 10:50, 14:50, 15:50, 16:50 og 17:50.

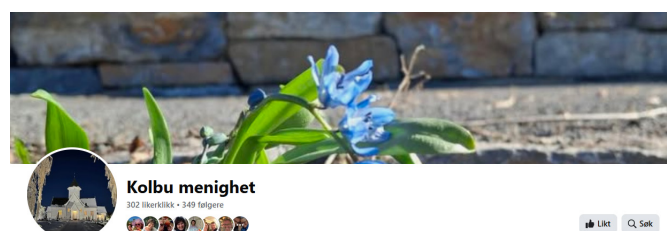

Facebook

Du kan finne ut hva som skjer i Kirken i Østre Toten på facebook siden med samme navn. Hver mandag legges det ut informasjon om hva som skjer i regi av alle menigheter i kommunen. I slutten av hver måned legges også ut en oversikt over gudstjenester den påfølgende måned.

Kolbu menighet har også egen facebookside hvor det stadig legges ut nyttig og fin informasjon.

Plakater på oppslagstavlene

Det skal også henge oppslag om gudstjenester for hele kommunen på oppslagstavlene ved alle kirkene i kommunen. Det kommer plakat for påfølgende måned i slutten av hver måned. Et tips er å ta et bilde av denne plakaten med mobilen.

Sammen gjør vi en forskjell!

Østre Toten kommune ønsker å informere alle om at uke 43 er kampanjeuke med tema "Vold i nære relasjoner". Gjennom informasjonskampanjer, stands, temamøter og faglige samlinger for både innbyggere og ansatte settes fokus på hvordan vi som lokalsamfunn kan forebygge, avdekke og håndtere vold i nære relasjoner – både psykisk, fysisk, seksuell og økonomisk vold. Målet er å øke

kunnskapen, senke terskelen for å søke hjelp – og minne om at vold aldri er greit. Men sammen gjør vi en forskjell.

Hilsen Anne Brandal Rognstad, Østre Toten kommune

Les mer på kommunens hjemmeside

<https://www.ototen.no/tjenester/barn-og-familie/vold-og-seksuelle-overgrep/>

Vi støtter menighetens arbeid

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

21. september:

Gudstjeneste med gullkonfirmantjubileum

Kolbu kirke kl 11.00

Anne-Hilde W. Helland

25. september: Generasjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.17.00

Hyggelig samvær i kirkestua etterpå.

Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

05. oktober: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

19. oktober: Høsttakkefest og utdeling av 4 årsbok

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

02. november: Allehelgensgudstjeneste

Kolbu kirke kl.19.00, åpen kirke fra kl 18.

Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

16. november: Gudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

30. november: Lysmesse

Kolbu kirke kl.18.00

Anne-Hilde W. Helland og Janne Alvilde Arntzen

14. desember: Vi synger og spiller jula inn

Kolbu kirke kl.16.00

24. desember: Julaften-gudstjeneste

Kolbu kirke kl.16.00

Anne-Hilde W. Helland

25. desember: Høytidsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00

Anne-Hilde W. Helland

*Elena Victoria som
nydøpt og "litt mye"
Kolbuing" - foto Stein
Erichsrud*

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

LT@landtrykkeri.no

SLEKTERS GANG

DØPTE

Ragna Nerseth Grov

Johan Narum

Erling Taasen

Josefine Gjestvang Holmstad

Emil Aleksander Paulsen-Erichsrud

Elena Victoria Paulsen-Erichsrud

Lotte Farstad Tokerud

Isabella Faraasengen Louison

Bella Medvedeva Øverlier

VIGSEL

Mari Skumlien Furuseth og

Håkon Lundborg Jacobsen

Hanna Berg Narum og

Kristoffer Erland Skjervold

Karoline Dahl Ensrud og Marius Ovenstad

Silje Bergli og Mons Johannes Ensrudhagen

Julie Blakstad Kvellestad og

Jonathan Dystebakken

Siv Anett Holmen og Jens Petter Ødegård

DØDE

Kjell Kristiansen

Asbjørn Ensrud

Arne-Dag Gjærde

Merethe Dyste

Kveldsbønn i Kolbu kirke

**Bli med på en enkel
kveldsbønn kl 17.30 – 18.00**

4. september

2. oktober

6. november

4. desember

116 111
ALARMTELEFONEN
for barn og unge

Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no